

ΓΙΑ ΤΟ ΘΡΟΝΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΨΗΦΙΖΟΥΝ... ΒΑΣΙΛΕΑ!...

Τὰ περίεργα ἐνὸς Ἑλληνικοῦ Δημοψηφίσματος. Πόσους ψήφους ἔπαρε ἡ Δημοκρατικὴ ἰδέα στὰ 1863. Ἡ ἀναγγελία τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρίγκηπος Ἀλφρέδου στὴν Ἐθνοσυνέλευσι. Ἡ Κοινὴ Πρόεδρος, νὰ κανονισθῶσιν... Ἡ δημοψηφιστικὴ τοῦ Μαξιμιλιανου καὶ ὁ θάνατος τοῦ Πρίγκ. Φερρικού. Τὸ τραγικὸ τέλος ἐνὸς δημοψηφιστικοῦ Βασιλέως μας, κλπ.

ΩΡΑ ποὺ ἐπαγρόθη πιά ἡ Δημοκρατία, εἶνε ἀξιοπεριεργὸν νὰ μάθῃ κανεὶς πόσο τὴν ἐφημέριον στὸ πρῶτο δημοψήφισμα, ποὺ ἐγένε στὰ 1863, μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Ὀθωνος. Ἀλλὰ καὶ γενικῶς εἶνε ἐνδιαφέροντα τὰ ὄνοματα καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῆς ψηφοφορίας ἐκείνης, ποὺ ἔμεινε ἱστορικῆ.

Λοιπὸν, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 22 Ἰανουαρίου 1863 τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, ὁ πρόεδρος τῆς στρατιῆς Κοροναῖος, ἀφοῦ πρῶτα εἰδιόχασε τὸ ψήφισμα ἐπεὶ καταγραφῆς τῆς Βασιλείας τοῦ Ὀθωνος, ἀνεκοίνωσε καὶ τὸ ἀκόλουθον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν νέου βασιλέως :

οἱ ὅροι 3 καὶ 10' μ. μ.»

«Ἐἶνε περίεργον—γράφει ἄλλη ἐφημερίς—πὺς μερικοὶ ψηφοφόροι ἐπεώρηναν τὴν Ἑλλάδα χωρὰν νεκρῶν καὶ ἐκρίναν καλὸν νὰ προστάξουσιν νὰ τὴν κυβερνήσῃ ἕνας μέγας βυκολάκας... ὁ Μέγας Ναπολεὼν!»

Ἄλλῃ γράφει : «Ἡ Δημοκρατία προορισμένη πάντοτε νὰ ἐξηλασθῶν νόμιμα, ἔλαβε ψήφους 93 μόνως.»

Περίεργον εἶνε ὅτι ὁ μετέπειτα Βασιλεὺς Γεώργιος Α', γνωστὸς τότε ὑπὸ τὸ ὄνομα Γουλιέλμος τῆς Δανιαρχίας, ἔλαβε ψήφους 6, ὅσοι καὶ ὁ Ὑψηλάντης, Βοθρήμαν καὶ τοῖς Ἕλληνας, ποὺ ἔβλεπαν γὰρ Βασιλεῖα τοῦς τὸν μεγάλο Ἰταλὸ ἥρωα Γαριβάλδη, ποὺ ἦσαν τότε στὰ κατακόρυφα τῆς δόξης του. Ἐνας ἐφημέριος τὸν μεγάλο στατάρχη καὶ νικητῆ Μαγιέντας Μὰς Μαῶν. Μὰ ἄλλῃ ἐφημερίς τῆς ἐποχῆς ἔγραφε :

«Μία πρὸ πάντων παρατήρησις ἔκτανε ὀλιγοῦς σκέψεις. Ὁ Ὀθων, ὁ μόλις πρὸ τριῶν μηνῶν διασχίς, ὁ τόσους ἐνεργήσας, τοῦ ὅποιον ὁ ἄριστος εὐρισκτα ἀνάμει ἐπὶ τὸ στόμα τῶσων ἀνθρώπων, ἔλαβε μίαν καὶ μόνον ψήφον! Ὅσον ἐπαύσεντος εἶνε ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ ἐπιλησμοσύνη τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ αὐλοκόλων, τῶσων θαυμαστῶν εἶνε τὸ θάρος τοῦ ἀνομιῶν ἐκείνου ψηφοφόρου!»

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Ἡ Σουλωτίσσια

«Ἡ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κληροθετήσα Ἐπιτροπὴ πρὸς διαλογὴν τῆς γενουμένης κατὰ τὸ ψήφισμα ἐπεὶ ἐκλογῆς Βασιλέως ψηφοφορίας, ἐνεργήσασα τὴν ἐξέλεξι τῶν βιβλίων τῆς ψηφοφορίας, ἐξήγαγε τὸ ἔξης ἀποτέλεσμα : Ἦτοι ὁ Ἡγεμονάτιος Ἀλφρέδος, δευτερότοκος υἱὸς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἔλαβε ψήφους διακοσίας τριάνοντα χιλιάδας καὶ δεκάς, ἦτοι ἐν ἀριθμῷ ψήφους 230,010. Ὁ Ἡγεμονάτιος Λαίχτενμπεργ 2400, Ὁρθόδοξος τις 1917, Ἀλέξανδρος τῆς Ρωσίας 1821, Νικόλαος τῆς Ρωσίας 1821, ἀπλῶς «Βασιλεὺς» 1763, Νικόλαος, Βασιλεὺς ὀρθόδοξος 1741, Ζήτωσαν αἱ τοῖς Ἀνάμει! 482, Κοινωταῖοι τῆς Ρωσίας 478, Πρίγκηψ Ναπολεὼν 345, ἐκ τῆς Ἀδελφ. τῆς Γαλλίας 246, Πρίγκηψ Ρώσος 104, Δημοκρατία 93, Ἀμερικὸς τῆς Ἰταλίας 15, ἐκ τῆς Αυτοκρατορίας Ἀδελφ. τῆς Ρωσίας 9, Ρομανῶν 8, Κίνας τῆς Φλάνδρας 7, Γουλιέλμος τῆς Δανιαρχίας 6, Ὑψηλάντης 6, Γαριβάλδης 3, Ὁμάδ. 3, Μέγας Ναπολεὼν 2, Πρίγκηψ Σουηδίας 2, Πρίγκηψ Ζουβιούλ. 1, Βασιλεὺς Ἐνσάρδος 1, Μὰς Μαῶν 1, Ὀθων 1.

Ἐκ τῆς διαλογῆς ταύτης ἐξήχθη ὅτι ὁ Ἡγεμονάτιος Ἀλφρέδος, δευτερότοκος υἱὸς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐξελέχθη Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ αὐτῆς διὰ ψήφων 210, 433 ἀπέναντι 1,100,000 ὡς ἔγνωτα πληθυσμοῦ, ἐκ δὲ τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ψήφων 19,583 ἀπέναντι πληθυσμοῦ 100,000.

Ἀμέσως ἔπειτα, ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐδιόχασε τὸ ψήφισμα τῆς ἀναγορεύσεως, τὸ ὅποσον ὅλοι οἱ πληρεξούσιοι καὶ τὸ ἀκροατήριον ἄκουσαν ὄρθοι καὶ μετ' ἐξοκετο κεφάλι. Ἰδοὺ τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος :

«Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Ἡγεμονάτιος Ἀλφρέδος ἐξελέχθη, κυριαρχικῶν τῶν Ἐθνῶν ἐθέσει, Συναγματικῶς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων... Ἡ ἀπόφασις αὐτῆ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνος θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τοῦ Προεδρίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐνεκλωμένη νὰ προσκαλέσῃ ἀμοδιῶς, ἀνεὶ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς, τὴν ἀπόδοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος, παρὰ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ λαοποθέτου Ἡγεμονατῆδος Ἀλφρέδου.»

Ἡ ἐφημερίδες τῶν ἡμερῶν ἐκείνων εἶνε γεμάτες ἀπὸ σχετικῆς πληροφορίας, σχολία καὶ κρίσεις. Γράφουν :

«Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως, κομποδῶντα ἠγρόθησαν ἐπιτοκρανγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀλφρέδου ὡς Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ χειροκροτήματα ἄπειρα καὶ διαρκῆ, ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως. Μετὰ τοῦτο, διὰ τὸ ἐπισημον τῆς ἡμέρας, διελύθη ἡ Συνέλευσις ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ποιήματα, Ἡμερῶν ὅν μᾶς ἔσειε λαὸς θαλασσομένον (λασομένον) τιμήσωμεν, ὀμνήσωμεν, τὸν ἄνκτα (Ἀλφρέδον).»

Ἰδοὺ τώρα καὶ λίγες βιογραφικῆς πληροφορίες γὰρ τὸν ἐλεγκτὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ πλῆρες ὄνομα τοῦ ἦταν : Εὐγένιος Ἀλβέρτος Ἀλφρέδος, δούξ τοῦ Σὰξ Κοβούργου καὶ δούξ τοῦ Ἐδμβούργου. Ἦταν γινὸς τῆς Βασιλείας Βυρκωρίας καὶ εἶχε γεννηθῆ στὰ 1844, ἐπομένως ὅταν ἔ-

ρηφισθή Βασιλεύς, ήταν 19 ετών. Ο Βρετανός Πρίγκηπ είχε επισημειώσει την Ελλάδα τότε μεγάλη ύποδοξη στις Αθήνας και η κοινή γνώμη τον είχε προτείνει ως διάδοχο του Όθωνος, που ήταν άτεκνος. Αλλά τώρα μετά την πανηγυρική έκλογη του, ο "Αγγλός άπειταλμένος Σερ Έλιοτ εξέφρασε την εγγυημοσύνην της Βασιλικής Οικογενείας της Αγγλίας για την έκλογη, αλλά την απέριψε γιατί δεν ήταν δυνατός να πραγματοποιηθή. Το πρωτόκολλο της 28 Φεβρουαρίου 1830, που είχαν υπογράψει η Μεγάλη Δυνάμεις, ως εγγυήτριες της Έλληνικής Άνεξαρτησίας, δεν επέτρεπε να γίνει Άγγλος Πρίγκηπ Βασιλεύς της Ελλάδος.

Την άπάντησιν αυτή της Αγγλίας εγγύωσε στην Έθνοσυνέλευσι ό ύποργός των Έξωτερικών, ό όποιος εδιάβασε στη συνεδρίασι της 31 'Ιανουαρίου 1863 τό έγγραφο του Σπυρίδωνος Τριζοπού, προσβου- του της Ελλάδος πού Αοονδύνο :

«... Η Α. Μ. ή Βασιλίσσα Βικτωρία, έλεγε τό έγγραφο, είνε άναγκασιμένη ύπό των διπλωματικών υποχρεώσεων του Στέμιλιους αυτής και ύπό άλλων σπουδαίων σφέρσεων, ν' άποκηρή έκ μέρους και έν όνομα ατλής, την διακεκρυμένη ταύτην τιμήν.

* * *

Μετάς των ύποθηριών αυτών τό Θρόνο της Ελλάδος ήταν και ό αρχιδούξ της Αυστρίας Φερδινάνδος 'Ιωσηφ Μαξιμιλιανός. Αύτός είχε ζητήσει αιδωφόμως ύποθηριότητα, χωρίς να τον προτείνει κανείς. Για να βοηθοσοκοπήσει την Έλληνική κοινή γνώμη, ό Αύτοκράτωρ της Αυστρίας 'Ιωσηφ έστειλε στις Έλληνικές θάλασσες μία μοίρα στόλου με τό ναύαρχο Τεγετώφ. Άλλ' ό Αύτοκράτωρ νάύαρχος σέ όμιώματας έκθέσεις τον στην Αύστριακή Κυβέρνησι, συνιστούσε να μη έκτεθή ό Μαξιμιλιανός ως ύποθηριός. Γιατί Βασιλεύς της Ελλάδος από τό νέγος των Άφθούγων δεν μπορούσε να γίνει δεκτός από λαό που μισούσε τους Αύστριακούς από την άφορηή του θανάτου του πρωτομάστρου Ρήγα Φεραίου. Ο Μαξιμιλιανός αύτός δεν ήταν κοινός άνθρωπος. Προικισμένος από την φύσι με πνεύμα έρηνικήκό, συγγραφέας άριστος, είχε περιηγηθή όλη την ήφθλο και έγραψε σέ άνθηροτάτη Γερμανική γλώσσα, τις περιηγήσεις του. Για τό ταξείδι του που είχε λάβει από έτών στην Ελλάδα, είχε γράψει ένα όμορφότατο βιβλίο. Άλλ' όι 'Ελληνες από τό 1868 οίτε ν' άποκρίσαν ήθελαν Αύστριακό Πρίγκηπα για Βασίλη τους. Μετά ένα χρόνο, στά 1864, ό Μαξιμιλιανός, βοηθούμενος από τους Γάλλους, άνεκηρύχθη Αύτοκράτωρ του Μεξικού και άπέβιβάσθη στη χώρα αυτή, άν και ήξερε ότι θά έφίρισε άντιμέτωπο τό δημοκρατικό κόμμα του στρατηγού Χουαρές. Οί δημοκρατικοί λοιπόν τον ύπόδέχτηκαν με... κανονίες, τον έλεισαν στο φρούσιο Κερετάρο, τον έπασαν αιχμάλωτο, τον κατεδίξαν σέ θάνατο και τον έτουφέκσαν. Έπειτα, ό θρησάσιμος αύτός Μεξικανός, τον έβαλαν σέ μία κάσα και τον έστειλαν στην Εύρώπη! Ο τραγικός αύτός Αύτοκράτωρ του Μεξικού ένταρτίσθηκε από ύπόγεια του Μοναστηριου των Καπουτσινων, κοντά στη Βιέννη...

Υποθηριότητα για τον Έλληνικό Θρόνο είχε έκθέσει και ό γνωστός Γάλλος συγγραφέας Βιλλιέ ντε λ' 'Αδάμ. Τά σχετικά με την ύποθηριότητα αυτή άναφέραμε άλλστε σέ δλόκληρη σελίδα του 'Μπουκέτου. Σημειώνουμε τώρα την άκόλουθη περιολή από σπουδαιοφανή Έλληνική ιστορία, χαρακτηριστική των φιλολογικών γνώσεων του συγγραφέως της :

«... Υποθηριός διά τον Έλληνικόν Θρόνον ήτο και ό κόμης Ματθίας Βιλλιέ ντε λ' 'Αδάμ, γόνος του άρχηγού του Τάγματος των Ίπποτων της Μελίτης, άσημός ες ποιητής και όνειροκόλος β

Τέλος, όταν μετά την άδησι της Αγγλίας τό Έλληνικό Στέμμα προσεφέρθη στο Δανό Πρίγκηπα—που έγινε κατόπιν Βασιλεύς της Ελλάδος με τό όνομα Γεώργιος Α'—τό σαυρικά φύλλα της Ενδούπης—και πρό πάντων τό Παρισινό «Ζαφειραθ», τό «Κλάδερατζ» του Βερολίνου και άλλα—έδοθησιεναν καυετικής σάτυρας και γλωσσογραφίες ές βάρος μας.

Τό περιεργο εινε ότι μετά έτη, στά 1866, ό Άλφρέδος, ως ναύαρχος, διοικητής του στόλου της Μεσογειου, είχε την άρχηγίαν των ήνωμένων στόλων των Δυνάμεων, που έκαναν τον άποκλεισμό της Ελλάδος και την άνάγκασαν ν' άφοπλισθή!

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΦΑΚΟΥ

ΠΩΣ... ΔΕΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ!

Η άπειρήριμος φωτογραφίες των διασημών άνδρών. Φωτογραφίες έξοχοτήτων που δεν έφωτογραφίστηκαν ποτέ τους. Τα τερτίγια των φωτογράφων. Τα κέρια όμοιώματα. Η φωτογραφίες με τά πρόσθετα κεφάλια. Οί σωσιαι των μεγάλων άνδρών. Τί ρέλο παίζουν στην περιπτωσι αυτή. Ο σωσιαις του αύτοκράτορος Γουλιέλμου του Α' κλπ.

Όταν ένα άτομο γίνει διάσημο, για έναν οποιοδήποτε λόγο, άμέσως κυκλοφορούν στο ήμισόμο ένα σασό φωτογραφίες του, σέ άπειρόριθμες στάσεις. Έτσι που ό άήμιτοί έπιλήσσοινα γιατί δεν καταλαμβάνουν που βρίσκουν τον καιρό, όί διασημό άνδρες και ή διασημώ γυναίκες μέσα σ' όλες τις άσχολίες τους που τους έπιβάλλει ή διασημότης τους, να ζήσουντα και να ποζάρουν σ' όλους τους φωτογράφους.

Μολιταύτα από τό πρώτα δεν είνε και τόσο άπαράτητο, όσο τό νομίζει κανείς. Ένας διασημώ άνδρας μπορεί να φωτογραφηθή χωρίς να ποζάρη καθόλου, χωρίς να πη... στο φωτογραφείο!

Για τον σκοπό αύτόν ύπαγοουν ειδικώ γλάπτα, που κατασκευάζουν δλόκληρα αγάλματα των μεγάλων άνδρων από κερί! Τών αγάλματων αυτών βράζουν πολλά άντίτυπα, σέ διάφορες στάσεις και τά πουλουν στους φωτογράφους, όί οποίοι κάνουν, μ' αυτών των τούπο, χωρίς δουλείες.

Καμιά φορά τά κέρδη των φωτογράφων και των γλάπτων είνε κολοσσιαία. Κάτι τέτοιο συνέβη σ' όταν έδολοσομήθη ό Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Καρνό, κάποιος Παρισινός φωτογράφος είχε παραγγείλει λίγες ήμερες πού της δολοσομας ένα κέρνο όμοίωμα του Καρνό σ' ένα γλάπτο. Όταν παρήλαβε τό όμοίωμα, την ίδια μέρα σχεδόν, ό Καρνό έδολοσομήθη! Άλλο που δεν ήθελε ό φωτογράφος... Ρίχτηκε λοιπόν με τά νούτρα στη δουλεία, έβγαλε χιλιάδες άντίτυπα φωτογραφιών του Καρνό και γίνασε μ' αυτά δλόκληρο τό Παρίσι και τις επαρχίες! Φυσικά ή σάπτησε αυτή τον έπλοτισμό...

Η φωτογραφίες που γίνονται από κέρια όμοιώματα δεν διαφέρουν σχεδόν καθόλου από τις φωτογραφίες τις κωμωδίες έκ του φουκό. Πρέπει κανείς να έχει έξαιρετικά έξοχισμένο βλέμμα, για να μπορεί να τις καταλάβει.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος τρόπος, για να αποκτήσι κανείς σπάνιες πόζες φωτογραφιών ατόμων, που δεν εστάθησαν ποτέ τόες μπρος στο φακό του φωτογράφου.

Στό Λονδίνον πρό καιρού είχε έξαιρετική διάδοσι μία φωτογραφία που παριστάνε έναν από τους διασημότερους Άγγλους ήθοποιούς «αρχαίος» με μία, έξισον, δισήμιη σινάδελο του. Και όί δύο καλλιτέχνια όμως δεν είχαν ποτέ τους ποζάρει σέ μία τέτοια τρυφερή στάσι. Πώς έγινε τότε ή φωτογραφία αυτή; Άπλοισατα άντι γ' αύτούς είχαν φωτογραφησει αρχαίος δύο μοντέλλα έξ' επαγγέλματος. Και στες φωτογραφίες τους εκόλλησαν ύστερα τό κεφάλια του ήθοποιού και της σινάδελου του. Τό σύστημα αύτό τό χρησιμοποιούν και για πολλούς βασιλικούς πρίγκηπας ή πολιτικούς άνδρας. Φωτογραφίζουν δηλαδή ένα άτομο που τους ιωιάζει κατά τό σόμμα και ύστερα κολώνη στη φωτογραφία τό δικό τους κεφάλι. Για τις φωτογραφίες όμως αυτές χρειάζονται δύο πλάκες και μόνον από την δεύτερη πλάκα βγαίνουν τά όριστικά άντίτυπα.

Καμιά φορά για τον σκοπό αυτών χρησιμοποιούνται και ό σωσιαι των διασημών προσώπων. Ο άποκράτωρ Γουλιέλμος ό Α' της Γερμανίας είχε ως σωσιαι τον ένα γηραλέον λογία της φουράς. Όποτέ λοιπόν έπιθυμούσε ένας φωτογράφος να κυκλοφορηση μία νέα φωτογραφία του άποκράτορος, έτερχε άμέσως στο γέρο λογία, τον έπαιων, τον έντυνε με την άφομόσινα σπολή του στρατηγού, του έβαζε και τά σχετικά παράσημα και τον φωτογράφιζε. Η φωτογραφίες αυτές, όταν μάλιστα γίνονται και τό άπαράτητο ρεσιόφισμα, είχαν έξαιρετική έπαυσία.

ΣΥΝΤΑΓΕΣ

- Σήμερα βλέπω πως εσαι καλύτερα. λέει ό γιατρός στον άσθενή του. Είμαι βέβαιος ότι άκολουθήσες τις συνταγές μου.
- Τί λές, γιατρέ; "Αν τίς άκόλουθο ο ο ο α. θα ήμον άσφαλώς αυτή τη στιγμή άκοιτωμένος...
- Πατί;
- Γιατί τις πέταξα από τό τρίτο πάτωμα του σπιτιού μου στο δρόμο...

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- "Αν ή νυχτερίδα περιφορηή τον ήλιο, μήπως έξείνους είνε γ' αυτό λιγώτερο λαμπρός;
- Ποτέ δεν πρέπει να θαμιάσουμε ένα καθυρό ρουζο που χροισοτύονται τά πλιστικά του.
- Ο Θεός έδωκε φτερά στο μυριήγχι για να τό καταστρέψη.
- "Αν ό άξίωματικός φάη πέντε αυγά, όι στραπαίτες θα φάγων χιλίες κότες ψημένες.

